

President republiky přijal dne 17. února 1919 amerického žurnalistu, stálého dopisovatele newyorského deníku *The New York World* Arno Dosch-Fleurota. Rozhovor byl otištěn dne 22. února 1919 s datem v Praze (via Paříž) 21. února a s názvem Masaryk opposes changing frontier of Czech Republic. (Masaryk je proti změně hranic České republiky.)

22. února 1919.

Za svých nedávných cest Bavorskem a Německým Rakouskem slyšel jsem stále vyslovovat námitky s hlediska Německa proti projektu stanovení hranic nové Československé republiky.

Důvod pro spojení okrajových území s Německem zdá se přesvědčivý, pokud posloucháme jen Němce. Ale poznal jsem v posledních třech měsících, kdy jsem se stýkal jen s německými politiky, že i nejliberálnějším německým veřejným míněním jde rys pangermanismu a že je vždy dobře podívat se, jak to vypadá s druhé strany.

Proto jsem přijel do Prahy zeptat se presidenta Masaryka, proč se tak pevně postavil proti jakémukoliv porušení starých českých hranic Německem. Řekl mi toto:

Naše nynější hranice jsou stále tytéž od sedmého století. Historicky jsou toto Čechy, a ti, kdo přicházeli do Čech v posledních několika stoletích, věděli, že překračují hranice mezi Německem a Čechami.

Němci byli vybízeni, aby přišli, a byli vítáni, neboť bu dovali průmysl; a oni zase vítali české dělníky, protože byli lepší než dělníci němečtí. Podél celých německých hranic mají ovšem Němci většinu. Nemají však takovou většinu, jakou udává stará rakouská statistika, neboť staré mocnářství dopouštělo se toho úskoku, že sečítalo podle jazyka, a uměl-li Čech německy, dostal se do statistiky jako Němec.

Není sporu o německé převaze početní, která by mohla být rozhodujícím činitelem, kdyby území nebylo nepochybně české, kolonisované Němci, kteří věděli, že přicházejí do Čech. Já jistě nemám v úmyslu ustupovat německé neskromnosti. Jde-li o otázku sebeurčení, nemá česká menšina stejná práva, která nabudou převahy, uváží-li se, že je na svém pů-

vodním území? Čechové ve sporném území jsou většinou dělníky, kdežto Němci majetníky; ale dává vlastnictví majetku Němcům větší práva?

Ptal jsem se presidenta Masaryka na jeho mínění o navrhovaném spojení Německa a Rakouska, a on odpověděl:

Bude nám lhostejné, jak se Německo jako celek bude chovat v budoucnosti. Bude-li Německo sousedem dobrým, nebude-li usilovat vládnout nad jinými proto, že je větší nebo silnější, a nebude-li ohrožovat svých sousedů, není proti spojení námitek. Ale bude-li Německo nadále Německem starým, ať už v něm bude vládnout císař Vilém nebo Filip Scheidemann, bude v takovém spojení vážné nebezpečí. Proto budeme dávat na Německo pozor a čekat na znamení, že tam roste nový duch. Až budeme jisti, že staré Německo je navždycky pryč, nebudeme se znepokojovat tím, že rakouští Němci byli přičleněni k německému obyvatelstvu, třebaže nás Němci potom budou obklopovat.

Účastníci pokrokového hnutí devadesátých let, shromáždění při oslavě pětadvacátého výročí odsouzení Omladiny v Praze, poslali presidentu republiky telegram. Odpověď presidentova byla adresována Augustinu Seifertovi, tajemníku Národní rady československé.

*V Praze 26. února 1919.*

Pane tajemníku,

vyřidíte, prosím, účastníkům večera na paměť procesu proti Omladině můj srdečný pozdrav a dík za projev oddanosti naší republice.

Omladina byla projevem toho revolučního hnutí, jež nám teď přineslo naši svobodu a nezávislost, vynikající účastníci Omladiny stali se čelnými pracovníky Maffie a osvobozenského hnutí vůbec. Národ všem bude vděčný.

Váš

T. G. Masaryk